

Na konci 80. let představil sovětský Ústřední vědecko-technický ústav přesného strojírenství (CNIITOČMAŠ) novou odstřelovačskou pušku s integrovaným tlumičem. Zbraň je určena pro přesnou střelbu na vzdálenosti kolem 300–400 metrů, má malé

VINTOREZ

Náboj byl nazván RG 037 a zbraň pak RG 036 Vintorez (závitník). Puška díky nevelké hmotnosti 2,2 kg a délce 815 mm velmi připomínala dětskou hračku. Ovšem žádná hračka to nebyla.

rozměry a díky integrovanému tlumiči a speciální munici byla určena především pro jednotky zvláštního určení. Puška byla nazvána VSS Vintorez a z ní odvozená verze AS-VAL. Patří do poměrně dlouhé řady ruských bezhlučných nebo silně tlumených zbraní.

a následovníci

EV

Na základě této pistole měl vzniknout komplet, jehož součástí by vedle pistole byla bezhlučná odstřelovačská puška. Na počátku 80. let skutečně započal vývoj, zaměřený nejprve na náboj. Protože nová zbraň měla být

Ke konci roku 1981 byl stanoven nový hlavní požadavek, a sice prostřelit americkou vestu 6B2 na vzdálenost 400 metrů a zároveň zvýšit přesnost. Konstrukteři sáhli po osvědčeném náboji 7,62x39 RG 037, avšak zvýšili hmotnost střely zvětšením průměru na 9 mm. Střela nového náboje nazvaného SP-5 při hmotnosti 16 g dosahuje ústové rychlosti pod 300 ms⁻¹. Zároveň byl zkonstruován náboj SP-6, sice o málo výkonnější a vhodnější proti „neprůstřelným“ vestám, ale méně přesný než SP-5.

Pro tyto náboje byla překonstruována puška RG 036, a to především výměnou hlavně. Novou zbraň VSS (*vintovka snajperskaja specialnaja* – puška odstřelovačská speciální) v roce 1987 zavedli v KGB a v průzkumně-diverzních jednotkách. Uživatelé ji byla zbraň přezdívána stejně jako její předchůdce, tj. Vintorez.

Závěr je klasické uzamčené konstrukce s rotačním závorníkem. Uzamčení zabezpečuje šest uzamykacích ozubů. Nosič závorníku pohání tlak prachových plynů odebraných z vývrtu hlavně. Bicí mechanismus je ke snížení otřesů při spuštění konstruován jako přímoběžný úderník o malé hmotnosti. Také plynový kanálek je konstruován tak, aby odebrané plyny nerozkmitaly střelu nebo zbraň.

» VSS Vintorez se svítlinou a sovětskou optikou

Cesta k Vintorezu nebyla úplně jednoduchá. Už koncem sedmdesátých let 20. století byla v Sovětském svazu vyvinuta a posléze vyráběna bezhlučná pistole PSS. Ta nemá žádný tlumič, zvuk díky konstrukci absorbuje nábojnice. V nábojnici mezi prachovou náplní a střelou je umístěn kovový válec, který při výstřelu působí jako píst a udělí střele impuls. Neopustí však nábojnici, a tudíž ji neopustí (rychle) ani plyny, takže nedojde k třesku. Přestože je náboj dokonale bezhlučný, počáteční rychlost střely se pohybuje kolem 200 ms⁻¹. Na vzdálenost padesáti metrů probije střela ocelovou přílbu, což v 70. letech stačilo.

schopna střílet do 400 metrů, náboj pro pistoli pro ni samozřejmě nestačoval.

Byly tu už zkušenosti ze zkoušek s bezhlučnou zbraní v 60. letech, ale jako základ byla nyní použita nábojnice 5,45x39 mm. Současně byl opuštěn princip bezhlučného náboje a Rusové se vrátili k tlumiči. Střela ráže 7,62 mm o hmotnosti 10,6 gramů byla osazena do rozšířeného krčku nábojnice. Na vzdálenost 100 metrů činil rozptyl 40 mm, na 400 metrů to bylo 165 mm a střela probila ocelový plech o tloušťce 1,6 mm.